

DUES LLETRES DE BARCELONA ESTANT

(FRAGMENTS)

El dia de Sant Jordi, malgrat vendre's molt cares, els fadrins varen regalar milers de roses a llurs enamorades. Es un costum que cada any s'afiança més. Enguany per ésser festa Pasqual el dia del llibre es trasllada al 27, festa de la Verge de Montserrat, va ésser un encert. Els llibreters instal·laren lluïdes parades que excepcionalment no varen resultar ruixades i segons tinc entès, les xifres de vendes foren bones. Es va vendre força en vernàcula i, quelcom interessant, forces llibres infantils també en català.

La Rambla de les Flors té un lloc preponderant en l'estimació dels barcelonins. Fa honor al seu nom; les parades de les floristes són com una explosió de colorit en aquest mes de maig.

Ha començat al Liceu la tradicional primavera temporada de dansa clàssica. Debutà el "London Festival Ballet". Les autoritats assistiren a la primera gala. Per cert que s'assegura que en breu ens canviaran l'alcalde. Si és veritat, ja planyo al nou entrant si vol posar ordre en el quirigall que últimament s'ha convertit el casc urba. Fan obres arrèu, tot està interceptat, foradat, malmès. Circular per Barcelona és posar la paciència de la gent a prova. S'han començat masses coses alhora. El resultat és el caos.

Com si també fos una cosa que brotés amb uns graus més de calor, els artistes, consagrats i desconeguts, comencen a penjar els seus quadres. Hi ha una gran proliferació d'exposicions. Penjen quadres en els grans magatzems, en els bars, en els vestibuls d'hotels, és com si hi hagués una "febra de l'oli". Mai no s'havia creat un clima pictòric d'aquesta envergadura.

Els "fi de segle" estan de moda i es paguen sumes importants per un dibuix d'en Cases, una pintura d'en Nonell o una caricatura de l'Opisso. La gent ho considera una bona inversió; el diner a la butxaca fa nosa.

S'ha frenat l'indignació per la mort dels obrers ferits per la policia en un enfrontament d'ordre laboral i s'han dexiat de fer xistus referent a la gran massa de barcelonins que han anat a Perpinyà a veure "L'últim tango". Ací la censura no la permet.

Les notícies envelleixen, passen. El nostre mar, Montjuïc, el Tibidabo, el nostre poble, la ciutat, segeuix...

Ja t'aniré escrivint. Salutacions.

ELVIRA

